ŠERIJATSKI HIDŽAB (DŽILBAB)

SAFET SULJIC

RIYADH, 2011

الحجاب الشرعي

صفات الحجاب الشرعي

ŠERIJATSKI HIDŽAB (DŽILBAB)

DEFINICIJA, SVOJASTVA, PROPIS I ŠARTOVI ŠERIJATSKOG HIDŽABA

Priprema i obrada:
Safet Suljić
Fakultet Šerijatskih Nauka
ISLAMSKI UNIVERZITET U RIYADU

ŠERIJATSKI HIDŽAB (DŽILBAB)

DEFINICIJA, SVOJASTVA, PROPIS I ŠARTOVI ŠERIJATSKOG HIDŽABA

Hvala i zahvala pripada Allah, subhanehu ve teala, neka je salavat i selam na Njegovo najodabranije biće Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, na Njegovou časnu porodicu, ashabe, tabine i sve one koji Ga slijede do Sudnjega Dana.

Šerijatski hidžab ili džilbab

Hidžab ili džilbab je propisan Kur'anom, Sunnetom i idžmaom učenjaka:

Kaže Uzvišeni: "A reci vjernicama neka obore poglede svoje i neka čuvaju svoje polne organe; i neka ne dozvole da se od ukrasa njihovih vidi išta osim onoga što je ionako spoljašnje, i neka vela svoja spuste na grudi svoje; neka ukrase svoje ne pokazuju drugima, to mogu samo muževima svojim ..." (En-Nur, 31). Ovim ajetom Uzvišeni u nedvosmislenoj formi zabranjuje ženi da pokazuje svoje ukrase (odjeću koju uobičajeno nosi u kući) pred nekim drugim mimo njenih mahrema a to je ujedno i dokaz obaveze pokrivanja sa hidžabom.

Takođe, kaže Uzvišeni: "A ako od njih nešto tražite, tražite to od njih iza hidžaba (zastora). To je čistije i za vaša i za njihova srca" (El-Ahzab, 53), tj. tražite to od njih iza zastora koji je između vas i njih i koji sprečava da ih vidite a što je ustvari hidžab. Iako ovaj ajet govori o majkama pravovjernih, ženama Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, on se ne odnosi samo na njih nego na sve mu'minke. A da je to tako ukazuje nekoliko stvari:

Prva - što je pravilo Usulul-fikha da obraćanje Zakonodavca (Allaha) jednoj osobi obuhvata čitav Ummet, osim ako dođe argument koji ukazuje da je specifičan samo za tu osobu.

Druga – što je mudrost hidžaba u tome da je njegovo nošenje čišće za srca muškaraca i žena, a nema sumnje da su žene Poslanika, sallallahu alejhi ve

sellem, žene sa najčišćim srcima na dunjaluku a i pored toga im je naređen hidžab što znači da su žene mimo njih preče da oblače hidžab.

Treća – što su žene muslimana nakon objave ovog ajeta oblačile hidžab kao što su ga oblačile i žene Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Četvrta – što su žene Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, primjer i uzor svim ženama muslimankama.
Također, kaže Uzvišeni: "O Vjerovjesniče, reci ženama svojim, i kćerima svojim, i ženama vjernika neka spuste džilbabe svoje niza se. Tako će se najlakše prepoznati pa neće napastvovane biti. A Allah prašta i samilostan je" (El-Ahzab, 59). Nakon objave ovog ajeta muslimanke su praktikovale oblačenje džilbaba (hidžaba) kao što je to pojašnjeno u mnogim hadisima.
A dokaz iz Sunneta o obavezi nošenja hidžaba (džilbaba) je poznati hadis od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, kojeg bilježi Muslim u svom Sahihu, a već smo ga spomenuli na početku, u kojem je došao opis žena koje će biti od stanovnika Vatre da su "obučene a gole", tj. da prvenstveno ne nose šerijatski hidžab ili džilbab.

Definicija džilbaba (hidžaba)

Poznata je stvar da je naredba pokrivanja žene hidžabom došla naknadno i nakon naredbe o pokrivanju samog stidnog mjesta žene, što znači da je

pokrivanje hidžabom i njegovo nošenje nešto više od samog pokrivanja stidnog mjesta žene. A stidno mjesto žene je cijelo njeno tijelo osim šaka, lica i stopala oko čega se razilaze učenjaci.

Mufessiri prilikom tumačenja riječi džilbab i hidžab koje su došle u Kur'anu, iako su se izražavali različitim riječima, složni su da se pod tim terminima misli na široki ogrtač, mantil ili haljinu koji pokrivaju cijelo tijelo žene preko njenog uobičajenog veša kojeg oblači u svojoj kući sa kojim je pokrila svoje stidno mjesto, i da on (hidžab ili džilbab) nije odjeća koja samo pokriva stidno mjesto nego pokriva odjeću i ukrase koje je ženi dozvoljeno da nosi ispred mahrema.

Prema tome, džilbab (hidžab) je široka odjeća od jednog dijela koja pokriva cijelo tijelo žene, odnosno to je široki i gusti ogrtač, mantil ili haljina koji pokrivaju ženu od glave do stopala ili od ramena do stopala čime žena pokriva svoje tijelo i uobičajenu odjeću i ukrase koje nosi ispod njega.

Takođe, na ovom mjestu treba naznačiti da šerijatski tekstovi Kur'ana, Sunneta i rivajeta koji se prenose od selefa nisu posebno odredili boju i kroj džilbaba (hidžaba) koju je svaka muslimanka dužna nositi kada izađe iz svoje kuće, nego ti tekstovi pojašnjavaju da je ženi propisano da pokrije cijelo svoje tijelo i da ne pokazuje ništa od svojih ukrasa. A što se tiče boje, kroja i slično u tome je Šerijat ostavio širine i to se obično razlikuje od mjesta do mjesta, od naroda do

naroda, klimatskih uslova, načina života, običaja i slično.

Šartovi ispravnog džilbaba ili hidžaba

Pošto je džilbab (hidžab) sam po sebi tako specifičan neophodno je da se ispune određeni šartovi da bi on bio ispravan.

Prvi šart – da hidžab ne bude sam po sebi ukras.

Dokaz za ovo su riječi Uzvišenog: " ... i neka ne dozvole da se od ukrasa njihovih vidi išta osim onoga što je ionako spoljašnje, i neka vela svoja spuste na grudi svoje; neka ukrase svoje ne pokazuju drugima, to mogu samo muževima svojim ..." (En-Nur, 31). Znači, Uzvišeni Allah zabranjuje ženama da pokazuju ukrase svoje, u što ulazi prvenstveno njena odjeća, osim njenim mahremima. A sa druge strane joj naređeno nošenje hidžaba (džilbaba) što znači da taj hidžab nije ukrasna odjeća u kojoj se ona sredi i izađe pred mahreme.

Ovo znači da hidžab ne može biti košulja i suknja, niti ukrašena haljina, a da ne govorimo košulja i hlače ma kako bile široke, niti tunika iznad koljena, ispod koljena ili do koljena, jer sve ovo je odjeća koja je sama po sebi ukras za ženu u kojoj se ona sredi pred drugima.

Drugi šart – da hidžab bude gust toliko da se ne vidi kroz njega.
Dokaz za ovaj šart je gore spomenuti hadis od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, koga bilježi Muslim u svom Sahihu da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Dvije skupine stanovnika Vatre nisam ih vidio: ljudi sa bičevima poput kravljih repova sa kojima udaraju narod, i žene obučene a gole, koje se uvijaju kada hodaju, njihove glave su poput nagetih grba od deva, neće ući u Džennet niti osjetiti njegov miris, a njegov miris se osjeti na udaljenosti od toga do toga".
Kaže Ibn Abdulberr: "Ovde se misli na žene koje oblače laganu odjeću koja opisuje i ne pokriva, pa se takve žene nazivaju obučenim a u suštini su gole".

Prema tome, hidžab ne smije biti providan tako da opisuje tijelo koje je ispod njega da bi se čak vidjela i boja kože.
Prenosi Alkame od svoje majke da je Hafsa bint Abdurrahman ušla kod Aiše, radijallahu anha, a na njoj je bio providan himar (ono što pokriva od glave do pasa) – a u rivajetu kod Ibn S'ada je došlo: tako da joj se vidilo kroz njega čelo – pa joj je Aiša, radijallahu anha, pocijepala taj himar i obukla joj gust himar. Ovaj rivajet bilježe Malik i Bejheki, a Abdulkadir Arnaut ga je ocijenio dobrim.

Bilježi Buharija u svom Sahihu od Aiše, radijallahu anha, da je rekla: "Neka se Allah smiluje ženama muhadžira, nakon što je Allah objavio "I neka vela svoja spuste na grudi svoje" one su pocijepale

najgušće dijelove svojih ogrtača i napravile od njih himare (ono što pokriva od glave do pasa)". Postupak Aiše, radijallahu anha, i žena muhadžira, radijallahu anhune, jasno ukazuje na to da su one vodile računa da njihovi hidžabi budu gusti.

Treći šart – da hidžab bude širok, odnosno da ne opisuje izgled tijela.
Smisao nošenja hidžaba je da prvenstveno pokrije stidno mjesto i da spriječi fitnu (tj. da spriječi buđenje strasti koje pozivaju čovjeka polnom odnosu ili ljubavnoj predigri) a to se ne može postići osim sa oblačenjem guste i široke odjeće. Jer gusta a tijesna odjeća, iako je pokrila tijelo ona opisuje njegov izgled i konture tijela, tako da se u tijesnoj odjeći jasno istaknu grudi, kukovi i ostali zavodljivi dijelovi tijela koji nema sumnje da su fitna za muškarce.

Dokaz da hidžab mora biti širok je hadis kojeg bilježi Ahmed od Usame ibn Zejda, radijallahu anhu, u kojem je došlo da mu je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dao odjeću iz Egipta koju je njemu poklonio Dihjetu El-Kelbi pa ju je Usama dao svojoj ženi. Kada je to saznao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao mu je: "Naredi joj nek oblači ispod te odjeće odjeću koja je uz tijelo, ja se bojim da će joj (ta odjeća) oslikavati njenu figuru". Ravije ovog hadisa su pouzdani osim Abdullaha ibn Muhammeda ibn Akila za kojeg kaže Ibn Hadžer da je saduk (da se njegov hadis može dignuti na stepen dobrog) ali da ima u njemu slabosti. Ovaj hadis podupire drugi hadis u rivajetu od Dihjeta El-Kelbija, radijalalhu anhu, u kojem je došlo da mu je

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dao odjeću koju je dobio iz Egipta i rekao mu da je podijeli na dva dijela, pa da od jednog sašije sebi košulju a drugi da da ženi da se pokrije.

A kad je Dihje krenuo od njega rekao mu je : "Naredi svoj ženi da ispod te odjeće obuče nešto da je ne bi oslikavala (njen izgled)". Ovaj hadis bilježi Ebu Davud, Bejheki i Hakim. U njegovom senedu je Ibn Lehia čiji hadis se ne uzima kao dokaz. Međutim, potvrđuje hadis Ibn Lehie takođe Jahja ibn Ejjub El-Misri koji iako u njemu ima slabosti imam Muslim je prihvatao njegove hadise, a Buharija ih je uzimao kao potvrdu za druge hadise. Prema tome, ova dva hadisa zajedno jedan drugog podupiru tako da se mogu uzeti kao dokaz po ovom pitanju, pogotovo što u njihovom tekstu nema nešto što bi se moglo negirati.

Takođe, bilježe Bejheki i Ibn Ebi Šejbe predaje od Omera, radijallahu anhu, i Esme bint Ebi Bekr, radijallahu anha, da su upozoravali na odjeću koja ocrtava i oslikava figuru žene.

Čevrti šart – da hidžab ne bude namirisan.

Nije dozvoljeno ženi da se namiriše a zatim izađe iz svoje kuće jer to privlači poglede ljudi i pokreće kod njih strasti, svejedno bio miris na njenom tijelu ili na odjeći.

Dokaz za ovo je više hadisa a neki od njih su:

Ono što se prenosi se od Ebu Muse El-Eš'arija, radijallahu anhu, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Koja god se žena namiriše a zatim izađe pa prođe pored ljudi da bi oni osjetili njen miris ona je zinalučarka". Hadis bilježe Nesai, Ahmed i

Hakim, a Hakim ga ocjenjuje vjerodostojnim u čemu se sa njim slaže Zehebi, a dobrim ga ocjenjuju Albani i Šuajb Arnaut.

Hadis od Zejnebe Es-Sekafije, radijallahu anha, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Kada neka od vas izađe u mesdžid neka sebi nikako ne približava miris". Ovaj rivajet bilježi Nesai, Munavi ga ocjenjuje dobrim a Albani vjerodostojnim. A isti ovaj hadis bilježi Muslim u svom Sahihu sa malo drugačijim tekstom: "Kada neka od vas ode klanjati jaciju neka sebi nikako ne približava miris".

Hadis od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, kojeg bilježi Muslim u svom Sahihu da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Koja god se žena namiriše neka ne prisustvuje sa nama jaciji namazu".

Peti šart – da hidžab žene ne liči odjeći muškaraca i da ne bude od odjeće šuhreta (tj. od odjeće po kojoj se prepoznaje).

Nije dozvoljeno ženi da nosi odjeću koja je specifična za muškarce jer je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prokleo muškarce koji oponašaju žene i žene koje oponašaju muškarce, a ovo bilježi Buharija u svom Sahihu od Abdullaha ibn Abbasa, radijallahu anhuma.

Takođe, prenosi Ebu Hurejre, radijallahu anhu, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Allah je prokleo muškarca koji oblači odjeću žene i ženu koja oblači odjeću muškarca". Hadis bilježi Ebu Davud, Ahmed, Hakim i Ibn Hibban, a vjerodostojnim su ga ocijenili Albani i Šuajb Arnaut.

A što se odjeće šuhreta, prenosi Abdullah ibn Omer, radijallahu anhuma, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Ko obuče odjeću šuhreta na dunjaluku

obuće mu Allah, dželle še'nuhu, odjeću poniženja na Sudnjem danu a zatim će gorjeti u vatri". Hadis bilježi Ebu Davud, Ibn Madže i Ahmed a dobrim ga ocjenjuju Busiri, Albani i Šuajb Arnaut.

Šesti šart – da hidžab obuhvata cijelo tijelo.

Dokaz da hidžab treba obuhvatiti cijelo tijelo je hadis od Ummu Seleme, radijallahu anha, u kojem je došlo da je Abdullah ibn Omer, radijallahu anhuma, rekao: "Čuo sam Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da kaže: "Onaj ko vuče svoju odjeću iz oholosti Allah neće gledati u njega na Sudnjem danu", pa je Ummu Seleme, radijallahu anha, upitala: Pa šta će žene raditi sa krajevima svoje odjeće? On joj odgovori: "Pustiće ga jedan pedalj", zatim je dodala: Znači, otkriće se njihova stopala. A on joj reče na to: "Onda će pustiti u dužini lakta i neće puštati duže od toga". Hadis bilježe Tirmizi, Nesai i Ahmed, a kaže Tirmizi da je hadis dobar vjerodostojan, a vjerodostojnim ga ocjenjuju Albani i Šuajb Arnaut.

Prenosi Aiša, radijallahu anha, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Krajevi odjeće žena trebaju biti duži za jedan pedalj", a pitala ga je Aiša, radijallahu anha: A koliko kada izađe na pijacu (trgovinu)? On joj odgovori: "Onda koliko lakat". Hadis bilježi Ibn Madže i Ahmed, a vjerodostojnim ga ocjenjuju Albani i Šuajb Arnaut.

Ovi hadisi ukazuju da hidžab žene treba da obuhvata cijelo njezino tijelo, pa čak i stopala, osim što se može dodati da guste čarape mijenjaju krajeve odjeće u pokrivanju stopala.

Prema tome, šartovi hidžaba su:

– da ne bude sam po sebi ukras
– da bude gust toliko da se ne vidi kroz njega
– da bude širok, odnosno da ne opisuje izgled tijela
– da ne bude namirisan
– da ne liči odjeći muškaraca i da ne bude od odjeće šuhreta
– da obuhvata cijelo tijelo.

Znači, šerijatski hidžab ne može biti široka duga tunika, prvo jer tunika u osnovi nije hidžab (džilbab) a drugo jer se nošenjem tunike ne ispunjava većina šartova hidžaba poput toga da hidžab nije sam po sebi ukras (a tunika je ukras sama po sebi), da hidžab bude širok i da ne oslikava izgled tijela (a tunika je obično uska i opisuje grudi i kukove, ili je od materijala koji se lijepi uz tijelo), da hidžab ne liči odjeći muškarca (a tunika liči odjeći muškaraca jer oni nose duge košulje do koljena, što je običaj u mnogim muslimanskim zemljama) i da hidžab obuhavata čitavo tijelo (a tunika ne obuhvata čitavo tijelo).

A nošenje pantalona, svejedno bile široke ili uske samim time što razdvajaju jednu nogu od druge, a koje su same po sebi muška odjeća, potpada pod hadis u kojem se proklinju žene koje oponašaju muškarce, te ženi nije dozvoljeno da ih nosi osim ispod hidžaba.

PROPIS OBLAČENJA (NOŠNJE) PANTALONA OD STRANE ŽENA

PITANJE:

Da li je dozvoljeno ženi da oblači (nosi) pantalone?
i ako je odgovor NE, pojasni zašto?

ODGOVOR:

Hvala Allahu, Gospodaru svih svjetova, neka je sallavat i selam na Njegova odabrana roba i poslanika, Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, a zatima:

Obaveza na muslimanki je da oblači od odjeće ono što će da prekrije (sakrije) njeno tijelo (crte njenog tijela), i da prekrije njene stidne dijelove tijela, stoga na njoj je da obuče ono što neće ocratiti njene crte tijela niti će obući nešto što je tijesno (usko).
Dok su pantalone baš te koje pokazuju i ocrtaju tijelo, iz toga razloga nije dozvoljeno ženi da oblaći pantalone, osim da preko njih obuče neku haljinu koja će da prekrije u potpunosti te pantalone. Od islamski ciljeva jeste i da se čuvaj stidna mjesta, ted a insane

bude daleko od otkrivanja svojih ukrasa, a popustljivost po ovom pitanju vodi ka stvarima koje su haram poput zinaluka (bluda) ili tome sličnom. Obaveza na muslimanki je da se pridržaje Allahovi propisa i adaba (običaja) u govoru, odjeći, ahlaku…rekao je Allah, azze ve dželle:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ سَرَاحًا جَمِيلًا [٣٣:٢٨]

“O Vjerovjesniče, reci ženama svojim: "Ako želite život na ovome svijetu i njegov sjaj, onda se odlučite, daću vam pristojnu otpremu i lijepo ću vas otpustiti.”

وَقُل لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۖ وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ ۚ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ [٢٤:٣١]

“A reci vjernicama neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim; i neka ne dozvole da se od ukrasa njihovih vidi išta osim onoga što je ionako spoljašnje, i neka vela svoja spuste na grudi svoje; neka ukrase svoje ne pokazuju drugima, to mogu samo muževima svojim, ili očevima svojim, ili očevima muževa svojih, ili sinovima svojim, ili sinovima muževa svojih, ili braći svojoj, ili sinovima braće svoje, ili sinovima sestara svojih, ili

prijateljicama svojim, ili robinjama svojim, ili muškarcima kojima nisu potrebne žene, ili djeci koja još ne znaju koja su stidna mjesta žena; i neka ne udaraju nogama svojim da bi se čuo zveket nakita njihova koji pokrivaju. I svi se Allahu pokajte, o vjernici, da biste postigli ono što želite.”

Odgovorio: Šejh Abdurahman Ibn Nasir El-Berrak

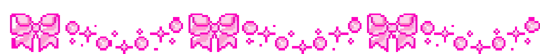
PITANJE:

Kakav je propis oblačenja pantalona od strane dijevojaka pred osobama koje im nisu muževi?

ODGOVOR:

Nije dozvoljeno ženi da oblači ovakvu odjeću pred nekim drugimo mimo njenog muža, jer ovakav vid odjeće oslikava (ocrtava) njenu figure tijela, dok na drugu stranu ženi je naređeno da pokrije cijelo svoje tijelo jer to izaziva fitnu (smutnju), a sve ono što ocrtava njeno tijelo haram je da se pokaže pred muškarcima, ili ženama ili pak osobama koje su joj mahrem, osim muža kojem je dozvoljeno (halal) pogled u cijelo njeno tijelo, i nema smetnje da obuče pred svojim mužem nešto usko, kratko ili pak tijesno. A Allah najbolje zna!

Odgovorio: Šejh Abdurahman Ibn Džibrin, rahmetullahi alejhi!

PITANJE:

Kakav je šerijatski propis nošnja (oblačenja) pantalona kakve se danas vide i nose od strane žena?

ODGOVOR:

Prije nego li odgovorim na ovo pitanje želim da uputim nasihat (savjet) muškarcima vjernicima da budu oni ti koji su pastiri (čuvari), i oni koji bdiju nad svojim porodicama od žena, sinova i kćeri, ted a se boje Allaha po pitanju ovoga emaneta

"Poslije sebe nisam ostavio veće fitnu (smutnju) koja je štetniji po muškarca, do žena." (Muslim)

A od fitne koja je zadesila naše vrijeme jeste bez sumnje fitna razgolićavanja žena, odnosno nošnje odjeće koja je kratka, uska ili pak tanka, a od te odjeće su i pantalone.
Pantalone ocrtaju oblik i veli;inu nogu žene, također njen stomak i sve drugo što je zabranjeno da vidi stranac/kinja kod žene, i nošnja ovakve odjeće ulazi pod sljedeći hadis:
Bilježi Muslim u svom Sahihu da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Dvije skupine stanovnika Vatre nisam ih vidio: ljudi sa bičevima poput kravljih repova sa kojima udaraju narod, i žene obučene a gole, koje se uvijaju kada hodaju, njihove glave su poput nagetih grba od deva, neće ući u Džennet niti osjetiti njegov miris, a njegov miris se

osjeti na udaljenosti od toga do toga". Imam Nevevi navodi u svom komentaru Muslimovog Sahiha (7/244) tri tumačenja riječi "obučene a gole" sa kojima se opisuje ta vrsta žena :

Prvo – "obučene", tj. Allah im dao svoje ni'amete, "gole", tj. ali na njima nisu zahvalne.

Drugo – da pokrivaju neke dijelove tijela a neke otkrivaju.

Treće – da oblače providnu odjeću kroz koju se vidi boja njihovog tijela .

Ovo treće značenje Ibn Betal (Šerh Sahihul Buhari, 3/117) pripisuje imamu Maliku i navodi još jedno značenje a to je da će biti obučene na dunjaluku a gole na Ahiretu, tj. zabrana nošnja providne odjeće zbog fitne, svejedno opisivala tijelo ili ne.

Zajedničko značenje riječi "obučene a gole" se može svesti pod sljedeće: da su to žene koje su obučene odjećom, međutim ta odjeća je providna ili kratka te ne pokriva stidno mjesto, ili je uska tako da se ispod nje oslikavaju izazovni dijelovi tijela, odnosno da ta odjeća ne pokriva ono što je vadžib pokriti ili pokriva dio tijela a dio je otkriven

I moj savjet svim muslimanima, muškarcima jeste da vode brigu o svome „stadu“ i da ne bacaju imetak na haram odjeću i sve ono što je u osnovi zabranjeno.

Također treba napomenuti da ženi nije dozvoljeno nositi ovakav vid odjeće iz drugog razloga, a on je oponašanje muškaraca prilikom nošnje ovakvog vida odjeće, jer svima je jasno da su pantalone muška

odjeća i ono po čemu se muškarci poznaju posebno na zapadu a i dalje.
Odgovorio: Šejh Muhamed Ibn Salih El-Usejmin, rahmetullahi alejhi.

PITANJE:

Da li je dozvoljeno ženi da nosi pantalone ispred osoba koje su joj mahrem?

ODGOVOR:

Stalna komisija za Fetve u Saudiskoj Arabiji odgovorila je na slično pitanje riječima: "Nije dozvoljeno ženi da nosi pantalone jer tim činom ono oponaša muškarce!"

Molim Allaha, azze ve dželle, da nas učini od onih koji slušaju i slijede ono najbolje, da naše majke, sestre, žene, kćeri učini bogobojaznim u svakom pogledu, a posebno u pogledu imana i odjeće, te da im podari snage da ustraju na Njegovu putu, da se klone harama, da budu pokorne svojim muževima i da zajedno uđemo u Džennetske bašče uživanja. AMIN

© Copyright. Web Publishing & Studio - ET-TAQWA.

www.et-taqwa.com